

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3342/2021
19.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Момчило Кијановић, адвокат из ..., против тужене Грађевинске школе, са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Снежана Кочовић, адвокат из ..., ради поништаја, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 554/21 од 09.06.2021. године, у седници одржаној 19.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 554/21 од 09.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 554/21 од 09.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 739/19 од 21.10.2020. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се пониште као незаконита решења тужене бр. .. од 28.10.2018. године, бр. .. и .. од 28.12.2018. године и решење Школског одбора бр. .. од 01.02.2019. године. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му надокнади штету због умањења плате у висини од 30%, у износу од 240.000,00 динара почев од дана доношења решења тужене бр. .. од 28.10.2018. године, бр. .. и .. од 28.12.2018. године и решење Школског одбора бр. .. од 01.02.2019. године до правноснажности пресуде са законском затезном каматом. Ставом трећим изреке тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове поступка од 139.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 554/21 од 09.06.2021. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца и одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се пониште као незаконита решења тужене бр. .. од

28.10.2018. године, бр. .. и .. од 28.12.2018. године и решење Школског одбора бр. .. од 01.02.2019. године и да се тужена обавезе да тужиоцу накнади штету због умањења плате. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, имајући у виду да материјално право и правно схватање на којем је заснована побијана одлука, нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног суда Србије и Врховног касационог суда, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужилац уз ревизију није доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 04.03.2019. године. Предмет тужбеног захтева је да се пониште као незаконита решења тужене од 28.10.2018. године, од 28.12.2018. године и решење Школског одбора од 01.02.2019. године (којима је тужилац проглашен за запосленог за чијим радом је делимично престала потреба код тужене за 30% радног времена), као и накнада штете због умањења плате.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају не ради се о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена) иако тужилац тужбом тражи заштиту права из радног односа, односно предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ да се пониште спорна решења тужене, којим је тужилац проглашен за запосленог за чијим радом је делимично престала потреба код тужене за 30% радног времена, то имајући у виду наведено ревизија тужиоца није дозвољена.

У односу на одлуку у делу којим је одлучено о накнади штете, вредност побијаног дела правоснажне пресуде износи 240.000,00 динара. Како је у наведеном делу реч о имовинско-правном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем

курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да, у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗПП, ревизија ни у овом делу није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**